

oprettelse af et europæisk agentur for lægemiddelvurdering (EFT 1993 L 214/1).

For det tredje finder artikel 235 anvendelse i forbindelse med Fællesskabets indgåelse af bilaterale og multilaterale internationale aftaler på de områder, hvor Fællesskabet har kompetence hertil, men hvor der ikke er direkte hjemmel i andre bestemmelser i Unionstraktaten. Som eksempler kan nævnes Rådets afgørelse af 22. december 1994 om indgåelse på Fællesskabets vegne af de aftaler, der er resultatet af de multilaterale forhandlinger i Uruguay-rundens regi (WTO) (EFT 1994 L 336/1) og Rådets afgørelse af 19. juli 1993 om indgåelse af samarbejdsaftalen med Slovenien (EFT 1993 L 189/1).

Spm. nr. S 1086

Til udenrigsministeren (2/3 95) af:

Eva Kjer Hansen (V):

»Vil udenrigsministeren oplyse, om et vist antal nye artikler i Unionstraktaten, og i så fald hvilke, vil kunne give den fornødne hjemmel og dermed overflødigøre artikel 235?«

Svar (13/3 95)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Anvendelsesområdet for artikel 235 er, som anført i besvarelsen af spørgsmål nr. S 1084, bl.a. afhængigt af tilstedeværelsen af andre hjemmelsbestemmelser i Traktaten.

Som det fremgår, er artikel 235's formål at give Fællesskabet en mulighed for at handle i uforudsete situationer.

Som eksempel kan nævnes, at artikel 235 udgjorde det juridiske grundlag for gennemførelse af den miljø- og forskningspolitik, som var et afgørende element i virkeliggørelsen af de fælles mål, men som der ikke i øvrigt var hjemmel til i traktaten før vedtagelsen af henholdsvis Den Europæiske Fællesakt og Unionstraktaten.

Dette eksempel viser vigtigheden af at have adgang til at kunne vedtage nødvendige retsakter i uforudsete situationer. Det er erfaringsmæssigt vanskeligt på forhånd at forudsige alle situationer, som måtte opstå i fremtiden, jf. også besvarelsen af spørgsmål nr. S 1085. Derfor er der noget, som taler for, at det også fremover vil

være hensigtsmæssigt, at Traktaten indeholder en bestemmelse af artikel 235's karakter.

Spm. nr. S 1100

Til finansministeren (3/3 95) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Vil ministeren oplyse, hvilke offentlige ydelser 17.000 bosniere vil være berettiget til at oppebære, når asylcentre som anført i dagbladet Politiken er lyntømt og bosnierne skal integreres i det danske samfund, samt oplyse, hvem der skal afholde disse udgifter?«

Begrundelse

Af dagbladet Politiken synes det at fremgå, at regeringen er af den fejlagtige opfattelse, at udlændinge i eget hjem og på offentlige ydelser skulle være en besparelse for det offentlige sammenholdt med udgifterne i asylcentre. Såfremt denne påstand er rigtig, rejser det interessante perspektiver for de tidligere og nuværende bevillinger til Dansk Flygtningehjælp.

Svar (13/3 95)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Når de bosniske krigsflygtninge efter afsluttet behandling af deres sager har fået tildelt asyl efter udlændingelovens § 7 eller opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, vil de være berettiget til de samme sociale ydelser som danske borgere.

Af bemærkningerne til lov nr. 34 af 18. januar 1994 (L 86, fremsat den 30/11 1994) fremgår, at de bosniske flygtninge vil blive omfattet af et integrationsprogram af en gennemsnitlig varighed på 9 måneder. Ud over økonomisk forsørgelse efter bistandslovens regler forventes flygtningene at deltage i en række undervisningsaktiviteter og modtage rådgivning om det danske samfund.

Langt hovedparten af denne indsats finansieres af staten, idet udgifter til daginstitutioner, folkeskole, sygesikring m.v. dog afholdes af primær- og amtskommunerne.

Det er ikke på nuværende tidspunkt afklaret, hvordan danskundervisningen af voksne bosni-